

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ.

842

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

Δευτέρα 23 Μαΐου 1932

ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ!!

Ο ψευδομαρξισμός, ο ψευδοσοβιετισμός, ο ψευδοπατριωτισμός της Φυλής, ο ψευδοπαιδαγωγισμός του πολιτευτικού Στάβου της Ελλάδος, ο ψευδομαρξισμός των Ηπειρωτών, ο Βενιζέλος, τέλει, δεν είναι παρά ένα μεγάλο-μεγάλο ψεύδος από κεφαλής μέχρι ποδών. Όλη η ικανότης του έγκειται εφ' τού ψεύδους. Κηρύττει ότι δεν πολιτεύεται και πολιτεύεται άγριως. Έπαγγέλλεται το φιλοπατρίδα και υποδουλώνει την Ελλάδα, την Πατρίδα του, εις την Ανταντ, με ξένες Αυστονομίες, με Ξενογαλλίζους, με Ζοννάρ και με χίλιους δυό άλλους διαβόλους. Καυχάται ότι ιδρύει του Κόμματος των Φιλαρεθέρων και εις τον τυρονομικότατος. Έπαγγέλλεται τον άποφονοκατατάσσει τον φόνον των Πέντε Πολιτικών του Άχούρων μετά του Αρχιστρατήγου του Ελληνικού Στρατού. Έπαγγέλλεται τον ένδιαφορόν τον υπέρ του έν Μικράς Ασίας Ελληνικού Άγώνος και βυσσοδομεί διά των όργάνων του την διάλυσιν του αυτόθι Ελληνικού Μετώπου. Έπαγγέλλεται τον δημοκρατικόν και είναι έτοιμος να φέρη εις την Ελλάδα τον τελευταίον Γάλλον τυχοδιώκτην θρονοδόχον πρίγκηπα. Έπαγγέλλεται ότι μεταβαίνει να πασχαίσει εις την Ιδιαιτέραν πατρίδα του, Χανιά της Κρήτης, και εισπηδών έκείθεν και άρπάζει την Έξουσίαν και τον τίτλον του Πηδαλιούχου. Έπαγγέλλεται τον τουρκοφάγον και μεταβαίνει εις Άγκυραν να προσκηνηση τον Τούρκον Δικτάτορα Μουσταφά Κεμάλ και έν τω ίδιω προσώπω να έξουσιάζη την Ελλάδα! Κηρύσσει διασώτης του πλειονοψηφικού έθνοτικού συστήματος, όταν τον συμφέρει, και υπερασπίζεται του άναλογικού, όταν δεν τον συμφέρη το πλειονοψηφικόν. Έπαγγέλλεται αιματηρώς οικονομίας και έφαρμάζει την πολιτικήν της άγρίας Σπατάλης του έθνικού Χρήματος. Έπαγγέλλεται τον Οικονομολόγον και κηρύττει την χρεωκοπίαν του ελληνικού Κράτους. Έπαγγέλλεται τον υπερασπιστήν του έθνικού Νομισματος και διά της οικονομικής του άσαςθας, καταργεί την χρυσήν βάση, και την σταθεροποίησιν της δραχμής και αναβιβάζει την χρυσήν δραχμήν εις 28 χαρτίνας δραχμάς. Έπαγγέλλεται να καταστήση έντός τετραετίας, «άγνώριστον» την Ελλάδα και την έκανε να ψεύνη της πείνας!

Τελευταίως ο ψευδοπατριωτισμός της σημερινής πτωχής Ελλάδος, της λιμοκτονούσης Ελλάδος μας, άφικθηκε έν Γενεύης, όπου είχε μεταβή εις την Γενεύην, δια έσυνεδριάζει ή Κοινωνία των Εθνών δια τή ζήτημα των τοκοχρεωλυών των

ελληνικών Δανείων, άτινα έμελλον να πληρωθύν την 1ην Μαΐου, εκθέτων τα των αποφάσεων του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών έν Γενεύη και άναφερόμενος εις τας δηλώσεις του κ. Κέρμελερ Προέδρου της Δημοσιονομικής Επιτροπής, έτόνισε και τα έξης επί λέξει προς την Συνεδρίαν της Βουλής της 22ας παρελθόντος Απριλίου:

«Δέν ήδυνάμεθα ν' αναμείνωμεν ότι ή άναγγελία έκ μέρους μας ότι δέν θα προβλέψαμεν εις τον Προϋπολογισμόν του τρέχοντος έτους καταβολήν χρεολυσίων και ότι δέν θα ένεργήσωμεν τόν τρανσφέρ τών τοκομεριδίων της 1ης Μαΐου, θα έγένετο ουκ έν με μεγαλειότητα συμπαθείαν άπο έκείνην ή όποία έπεδειχθη.»

Ταύτα έλαγε τότε ο κ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως εις την Βουλήν, παριστών ότι ή άναστολή του τρανσφέρ τών χρεολυσίων και ή χρησιμοποίησις αυτών δια τα παραγωγικά έργα έγένετο άκμή με την μεγαλειότητα συμπάθειαν άπο την Κοινωνίαν των Εθνών, ήτοι άπο τας άυτάς. Άλλά την 14ην τρέχοντος μηνός Μαΐου ο Προβουλευτής της Άγγλίας έν Αθήναις δι' έπιστολής του προς την Κυβέρνησιν άνακοίνωσεν ότι:

«Εκκώδ ήρομήνευσεν ή Ελλάδα, ότι ή έκονωνία των Εθνών έκρινεν, ότι ή Ελλάδα δικαιούται να τηρήση την στάσιν, ήν έτήρησεν επί του ζητήματος της μετατροπής εις συνάλλαγμα των άκατατουμένων δια την ύπηρεσίαν των έξωτερικών της Δανείων. Διότι ή Κοινωνία των Εθνών ΠΕΡΙΟΡΙΣΘΗ ΑΠΑΛΩΣ ΝΑ ΛΑΒΗ ΥΠΟ ΣΗΜΕΙΩΣΙΝ ΤΑ ΕΠΙ ΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΠΕΜΨΗ ΑΥΤΗΝ ΣΙΣ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ με τούς κομίστας των όμολογιών της δια τήν ρύθμισιν του ζητήματος.»

Η Άγγλική Κυβέρνησις—Δηλώνει έν τή έπιστολή του έν Αθήναις Άγγλος Πρεσβευτής—υιοθετεί πλήρως τας άπόψεις της Διεύνουσ Οικονομικής Επιτροπής, καθ' ός έφ' όσον δέν έπληθύν ή συνεννόησις με τούς ξένους κομιστάς. ΔΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΕΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εκ τούτων καταφαίνεται σαφής ή αντίθεσις των δύο ταύτων έπιστή

μων άνακοίνώσεων διότι: Η ο Πρόεδρος της Άγγλικής άνακοίνωσεν ο παρ' άδύνατον, άυτοπροαιρέτως, ότι του ήλθε εις την κεφαλήν, ή ο κ. Πρόεδρος της Ελληνικής Κυβερνήσεως προέβη εις άναλήψεις, —κατ' έπιεικείστερον χαρακτηρισμόν,—άνακοίνωσιν προς την Ελληνικήν Βουλήν την 22αν Απριλίου τρέχοντος έτους, όπερ άληθέστατον!

Ιδε ο άνθρωπος! όστις κατέστησε, κατά την άπαγγέλιάν του, άγνώριστον την Ελλάδα και μένον άυτάς έμεινεν ο ίδιος, όλον τον έγνωρίζαμεν άνάκαθεν Μέγας Ψεύστης!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΣ

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ—ΜΠΟΝΤ

Η ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΚΑΤ' ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΝ ΑΡΜΟΝΙΑΝ

Υπό του κ. Κ. Χασάπη

ΝΟΝ

Και τώρα, άφού κατεδείξαμεν τις ή βαθυτέρα δύναμις των αριθμών του νόμου του Μπόντ, ή άνατρέξαμεν εις την άρχαίαν φιλοσοφίαν, εις τούς πρώτους μεταφυσικούς φιλοσόφους και ειδικώς τον Πυθαγόραν και την Σχολήν του και άς μείνωμεν άληθώς κατάληκτος καθόσον αί άλήθειαι τείνες έξηχθησαν άπο του νόμου αυτού, έπρεσβύτησαν μετάφυσικα και φιλοσοφικά θεωρία πολλά πρό ήμών υπό του Πυθαγόρα, μη έφρακύνσασαι όμως την σοβάρην προσοχήν των μεταγενεστέρων επί χιλιετηρίδας όλοκλήρους θεωρούμεναι, ή άπαύσιμα φαντασίας δι' ή ο Πυθαγόρας έρμηνεύων τόν Σύμπαν έκατοποίη έαυτόν.

Ο Πυθαγόρας μαθηματικός, έπινον της του δεσπινού συστήματος, άστρονόμος, κατά τόν 500 π. Χ. είναι ο μεγάλος τερνός φιλόσοφος, άλλά και ήθ' έλεω άπο δείξει, ο μόνο, συλλαβών έν όχε τόν παμμέγιστον και άλοστον εισέτε πρόβλημα της προσελύσεως του Σύμπαντος τούτέστι τας άληθείς δυνάμεις τας διακούσας τούτο. Περιηγήθη όλόκληρον την Αίγυπτον και τέλος παρέμεινεν εις την Νότιον Ιταλίαν (Μαγικήν Ελλάδα). Διά τού μυστικισμού και των Ιεροτελεσιών ή: υπεβαλλεν, διά της διδασκαλίας του, ή τις έλαβεν περιωπήν θρησκείας, διά τόν σεβασμόν μεθ' όν περιβλήθη, έτευχεν έπ' των μαθητών του λατρείας άπεριορίστου. Άκριβώς ή προς αυτόν άφίεσις των μαθητών του, ή πίστις των ή άπόλυτες προς τας διδασκαλίας του, ο δογματικός των λόγων του—αυτός, έφα—ή σοβρότης ή άθανασία της και ή άσκηρότης ήτις χαρακτηρίζει την Σχολήν του—Μήδεις άσφαμέρητος ελίστω—ή άποδοιμήν προς τούς άκούς αότης μομφή—βέβηλοι—πάντα ταύτα μάς πείθουν περί της έκαίρετος φυσιογνωμίας του άνδρός, περί των άπολύτων κύρους και άληθείας ιδιών του, ή μόλις σημειομεναι 1)2 χιλιετηρίδας περί τούτο κα τορδούμεν ν' άναμνησθώμεν και άναλογισθώμεν, αίσθανόμεναι, την άνάγκην όπως ές αυτών μόνον έταρτηθώμεν, άναζητούμεν την μυστηριώδη δύναμιν των αριθμών. Πρώτος όσος άνταλήφθη και έξηκασεν, άναζητήσας και έβίδαζε, την μυστηριώδη δύναμιν των αριθμών. Οι αριθμοί είναι αί μόναί άληθείς άμετακίνητοι πραγματικότητες, όν ή θεματοδότης και έπρεσβύτης συγχρόνως πραγματικότητας είναι τόν Έν. Εκείνο δέ τόν όσόν είναι τόν Έν, είναι ή Θεία Άπό του άνόστηγ

ζων όλοι εις άλλους αριθμοί, όστινες είναι αότη ή οδός των όντων. Άπαντες έμμεθα αριθμοί περισσότερον ή όλιγώτερον τέλειοι.

Ο Πυθαγόρας ίδρύει συγχρόνως τας δύο υπερέτας άληθείας, διά των αριθμών αίνεις μεθ' όλου του συστήματος του, μέλλουν να περιβλήθουν ποτε διά του μεγαλειτέρου σεβασμού μεθ' όν περιβλήθη φιλοσοφική θεωρία του παρελθόντος. Διά της άπειρίας των αριθμών έξάγει τόν άπειρον τόν Σύμπαντος και διά της συνθέσεως του Σύμπαντος μόνον έκ των αριθμητικών πραγματικότητων αίνεις δά δαύχον πάντοτε έξάγει την αλήθειαν ό η τ α α τ ο υ . Τό πάν όπληρξ, υπάρχει, δά ύπάρχη πάντοτε.

Και ήδη ο νόμος του Μπόντ, τί έτερον είναι ή αότη αήτη ή θεωρία του μυστηριώδους των αριθμών του Πυθαγόρα λαβύσας σάρκαν—όσα; Μήπως όντας δέν άπεδείχθη ότι αί άποστάσεις των πλανητών άπο του Ήλιου, ένεχουσιν τάς έν τινά, προσοχόμεν ήν της καταλήλου διατάξεως των αριθμών, ής ο Πυθαγόρας έβίλαεν, ή γινώσκον την κλειδα; Η μυστηριώδης δύναμις των αριθμών κατά Πυθαγόραν, δέν είναι άλλον τοιαύτη άλλ' είναι άληθής νόμος, προσεχόμενος έκ της καταλήλου έκτετακτής των, όστις δίδει τόν πάν ότι ύπάρχει.

Και έν άκόμη ή δέν έπει τις ότι ο νόμος του Μπόντ, σαρμαί, δέν ένεχει πλέον την άρμονίαν του, περαν της άποστάσεως του Διός, και ότι οι αριθμοί είτινες προκύπτουν έκ της αριθμητικής πρόδου, τοποθετούν τούς λοιπούς πλανήτας, άπώτερον της πραγματικής των θέσεως, εις αυτών άπανετώμεν ότι τούτο μέν άληθείς, άλλά πώς ήν τις άρρακάσει την έξάν και την άλήθειαν του άνωτέρου έκτεθέντος νόμου, άλήθειαν άλλωστε ήν μαρτυρούν και έπιδεικνύουσιν αί έπ' αβ-τού γινόμεναι άνακαλύψεις, άλλα λέγομεν ότι, ή θέσις των πλανητών τούτων, έγ γύτερον έκείνης ήν έδει να κατέχωσιν κα τά τον νόμον Τ ι τ ι ο υ —Ε π ό υ τ ε , μάς υπενθυμίζει την ίδεάν ήτις άρρακάσει ή προσβούθη, και έως την έπικυρόν πώς ή μέραν τινά οι πλανήται μέλλον να προσπέσουν επί της έπιφανείας του Ήλιου, και συνετελεί όσα ν' άνακαλύψωμεν, ότι ή πτώσις αότη ήρχισεν άπο χείρων γενομένη, υπό του δια σημερον τελευταίου πλανήτου Π λ ο υ τ ω ν ο ς ε υ ρ ι σ κ ο μ έ ν ο υ εις διάφορον άποστάσιν έκείνης ήν τόν πρώτον κατέλαβεν άποστασείς ής δα κύλιος, έκ του Πλάσιου νεφέλωματος. Ο Ήλιος δά άναζητή μάς ήμεραν διά της όπμείρας συμπληρώσεως των πλανητών προς αυτόν καθ' όρισμένον νόμον και διά της έν τέλει πτώσεως αυτών επί της έπιφανείας του. Η θεωρία ίδού γίνεται πραγματικότητα.

(Επεται συνέχεια)

Κ. Χασάπης Δ. Α.

Μέλος των Αστρονομικών Εταιρειών Ελλάδος—Γαλλίας

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΙΣ ΤΟ «ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΦΥΓΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, ΩΣ ΕΞΗΣ ΑΠΗΝΕΥΣΗΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΣ ΚΑΤΑ Ο ΕΠΙΜΗΜΕΝΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΔΑΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ κ. Π. Τσαλδάρης:

— « Η μεγαλειότητα όπλη

